

SMYSL CITACÍ

Jaroslav Novotný

- Cituji, když přejímám doslovné znění z nějakého využitého textu; toto doslovné citování musím vždy ohraničit „uvozovkami“ (v případě delší citace ji lze uvést v samostatném odsazeném odstavci); vždy musím odkázat na zdrojové místo, odkud tento citát přejímám.
- To nemusí platit u převzetí jednotlivých termínů, s nimiž se dále samostatně operuje.
- Častá chyba: nadužívání citací či citování bez odůvodnění. Uvádění doslovných citací musí mít nějaké opodstatnění. Cituji zvláště v těchto případech:

potřebuji doslovně uvést nějakou tezi, abych ji následně podrobil analýze a interpretaci;

potřebuji citovaným místem doložit nějakou svou vlastní interpretaci vážící se ke sledované souvislosti;

potřebuji zachytit nějakou zásadní formulaci pro vystižení původního významu sdělení;

citovaným vyjádřením chci ilustrovat nějaké autorovo zvláštní formulování, svérázné užívání jazyka, zavedení vlastních termínů apod.

- Necituje se naopak pro okrasu ani pro vzbuzení zdání odborného textu, řada odborných textů se může obejít bez doslovného citování. Citace se nepoužívá ani jako náhražka za provedení vlastního výkladu ani k zakrytí své bezradnosti a neporozumění referovaného místa či k usnadnění své práce.
- Nadužívání citací celkově budí dojem, že autor si buď přespříliš chtěl usnadnit práci, nebo že sledované záležitosti nerozumí. Citace musí mít nějaké zjevné věcné opodstatnění.